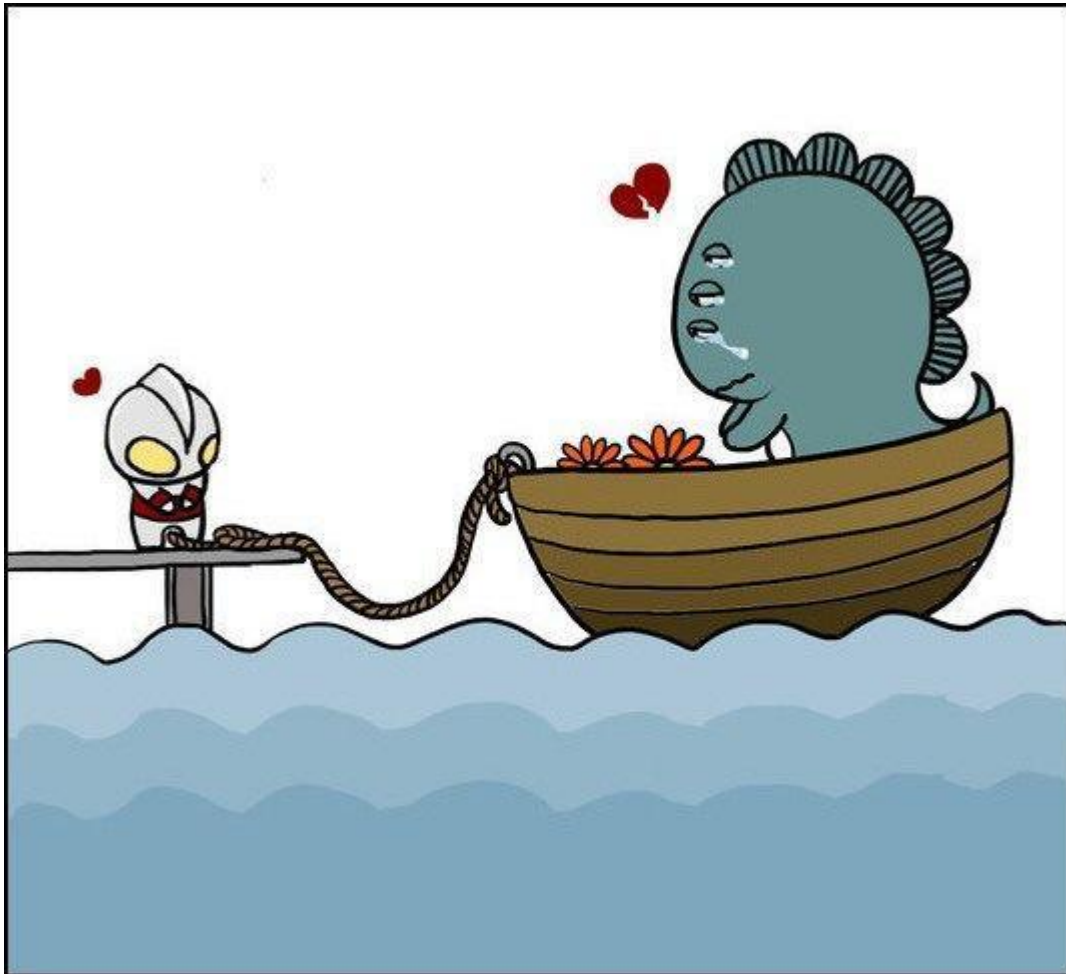

Fany Tiểu Quái Thú và Siêu Nhơn Sịp Đỏ

- Taeny
- tÔm chế
- Đoàn Văn, Hải, Kute.

Vấn án

Đằng sau mỗi Siêu nhơn thành công luôn có một con Tiểu quái thú yên lặng chịu bị đánh.

Ngày xưa ngày xưa, có một “Tiểu quái thú” tên Fany, bé sống cùng với mama mình.

Lý tưởng của bé chính là: Lớn nhanh để Siêu nhơn đánh.

Vậy nên...

Chú thích:

Siêu nhơn

= Siêu nhơn Sịp đồ [nhân vật nổi tiếng trong series phim giải trí ăn khách]

= Siêu nhơn Tae [Cách gọi âu yếm của Fany]

1

“Mama, mama~” Fany Tiểu quái thú hỏi, “Bao giờ thì con mới lớn ạ?”

“Quái thú” mama đang nấu cơm liền từ hỏi lại:

“Sao lại muốn lớn lên ha, làm cục cưng ngoan của mẹ không tốt sao?”

“Lớn lên con có thể để Siêu nhơn đánh mình. Mama biết cậu ấy mà đúng không? Siêu nhơn sịp đồ ấy.”

Fany Tiểu quái thú để lộ vẻ mặt vô cùng mong chờ.

2

“Mama, mama~” Fany Tiểu quái thú sung sướng chạy vào nhà thông báo,

“Con thi đậu rồi...”

“Quái thú” mama đang nấu cơm dở, mặc nguyên tạp dề ra đón:

“Con thi đậu cái gì vậy con yêu?”

Fany Tiểu quái thú hạnh phúc nói: “Con thi đậu ‘diễn viên đóng thế’, đạt giải khỏe nhất nha.”

“Con giỏi lắm, con yêu.” “Quái thú” ma ma nói, “Nhưng mà, diễn viên đóng thế là làm cái gì?”

“Chính là làm thế thân cho quái thú bị Siêu nhơn đánh đó, mama, sau này, mama xem TV mà nhìn thấy một con quái thú bị Siêu nhơn Sịp đồ đánh thì đó chính là con nha.”

3

“Ôi, con yêu, con làm sao thế này?!”

“Quái thú” mama vừa ra ngoài mua thức ăn về thì thấy Fany Tiểu quái thú đang dùng dây thừng treo ngược chân mình lên khung cửa lắc qua lắc lại.

Bà vội bỏ mớ rau xuống, chạy đến đỡ Fany Tiểu quái thú: “Con không đau sao?”

“Không đau.” Fany Tiểu quái thú cắn răng, mặt tím ngắt:

“Hôm nay khi quay phim, Siêu nhơn Tae phàn nàn là chân của con quá ngắn, khi cậu ấy ném con không sử dụng được hết sức mạnh. Con định kéo nó dài ra một chút.”

4

Fany Tiểu quái thú thút tha thút thít về đến nhà.

“Quái thú” mama ra đón, thấy con mình mắt thì như mắt gấu mèo, mũi cũng chảy máu:

“Ai bắt nạt con, đi, mẹ đi tìm nhà nó, cho nó một trận.”

Fany Tiểu quái thú lắc đầu, mở bàn tay đang nắm chặt ra, bên trong là một nửa quả trứng muối.

“Mama, đây là lúc Siêu nhơn Tae thay trang phục tự tay bẻ cho con, để con đắp lên mắt đó.”

Fany Tiểu quái thú lau lau nước mắt lên tạp dề của quái thú ma ma,

“Con cảm động quá, khóc suốt đường về.”

5

“Quái thú” mama phàn nàn: “Áo choàng con vừa mới mặc mà, sao lại toàn bùn với đất thế này?”

Fany Tiểu quái thú vừa cởi quần áo vừa trả lời: “Hôm nay con với Siêu nhơn Tae chụp ảnh ấy mà.”

“Thật à?” “Quái thú” mama nhặt quần áo ném vào trong chậu,

“Chụp ảnh không phải là phải ăn mặc sạch sẽ sao?”

“Có một đám fan muốn ảnh chụp với Siêu nhơn Sị đồ đặc biệt một chút, nên đã kéo con qua, bảo là để Siêu nhơn giẫm nát dưới lòng bàn chân,” Fany Tiểu quái thú áy náy cười cười,

“Vậy nên quần áo mới bị bẩn. Xin lỗi, mama. Nhưng mà cậu ấy chụp đẹp lắm, Siêu nhơn Tae vô cùng oai phong nha~. Mấy bạn kia cũng đồng ý sẽ gửi cho con một tấm.”

“Con à, ăn cơm.”

Fany Tiểu quái thú nuốt nước miếng, nhìn bàn cơm trước mặt không chớp, sau đó lại quay về phòng mình.

“Quái thú” mama cảm thấy kì quái: “Mẹ làm món con thích nhất mà, sao lại không ăn?”

Fany Tiểu quái thú ngồi ở bên cạnh bàn, nghịch búp bê Siêu nhơn, nói:

“Hôm nay đạo diễn nói, vóc dáng con to lên quá nhanh. Lúc đầu Siêu nhơn Tae có thể ném con xa 5 thước, bây giờ chỉ có thể ném được 3 thước. Ông ấy nói, nếu con còn nặng thêm, ông ấy sẽ không cần con nữa.”

“Con à, chân con bị thương, đừng lộn xộn nữa, cẩn thận ngã bây giờ, nhanh lên giường nằm đi.”

“Quái thú” mama đuổi cô bé về phòng.

Fany Tiểu quái thú một tay chống nạng, một tay cầm giẻ lau, cười nói:

“Không sao đâu, mama, để con lau bàn cho.”

“Vẫn không có ai đến mà...”

“Quái thú” mama nói được một nửa, nuốt lại một nửa, nhìn trộm sắc mặt con mình.

Fany Tiểu quái thú vẫn nghiêm túc lau bàn: “Nhỡ, nhỡ đâu có người đến thì sao?”

“Quái thú” mama thở dài.

Con vẫn đợi người ta đến hỏi thăm sao? Ngốc ạ...

“Con à, bà của Yuri nhà hàng xóm nói Yuri thích Siêu nhơn Sị đồ nhất, hỏi con có thể xin chữ kí cho cô bé không?” “Quái thú” mama nói với Fany Tiểu quái thú.

“Được ạ.” Fany Tiểu quái thú gật đầu.

Ngày hôm sau, cô bé quả nhiên mang về một bức ảnh có chữ kí.

Ngày thứ ba, “Quái thú” mama khó xử hỏi con mình:

“Mẹ Sooyoung cũng biết rồi, cũng muốn xin cho Sooyoung một chữ kí, có được không con?”

“Được ạ.” Fany Tiểu quái thú lại gật đầu.

Rồi sau đó, mỗi ngày lại có một nhóm các cô các bác đến tìm “Quái thú” mama.

“Quái thú” mama bắt đắ dĩ nói với con: “Hay là con bảo cậu ấy kí một lần nhiều tấm đi.”

Fany Tiểu quái thú cúi đầu ấp úng nửa ngày, thì thào:

“Mỗi lần bị thương mới có thể xin được một tấm.”

“Quái thú” mama há to miệng, “Sao con không nói sớm...”

“Các bạn vui là được mà...” Fany Tiểu quái thú cười híp mắt

—

9

Fany Tiểu quái thú đang soi gương, mái tóc ngắn trên đầu bị cô bé vuốt nước ướt nhẹ, lát thì chia lệch ngôi, chốc lại bỗ giữa, tí thì cột hai chùm.

“Quái thú” mama đang bưng điểm tâm qua, bị cô bé gọi lại: “Mama, con như thế này có đẹp không ạ?”

“Quái thú” mama nheo mắt nhìn trên nhìn dưới,

“Đẹp, con của mẹ lúc nào cũng đẹp. Sao bỗng dưng lại muốn làm dáng thế này?”

“Hôm qua, Siêu nhơn Tae khen con đó.” Fany Tiểu quái thú tiếp tục nghịch tóc trước gương.

“Vậy sao, cậu ấy nói gì?”

“Cậu ấy nói con giống người lớn.”

Fany Tiểu quái thú trong gương nhoẽn miệng cười, một nụ cười vô cùng tươi tắn.

Fany Tiểu quái thú trên người dính bánh ngọt bết bết, lại còn cộng thêm cái mắt gấu mèo về nhà.

“A, không phải con đi tổ chức sinh nhật cho Siêu nhơn sao?” “Quái thú” mama cảm thấy khó hiểu.

“Vâng ạ. Bọn họ bảo con nấp trong bánh ngọt, chờ khi Siêu nhơn thổi nến thì nhảy ra dọa cậu ấy.”

“Thế mắt con...”

“Siêu nhơn Tae nói cậu ấy phản xạ có điều kiện...”

Nhưng mà sau đó, cậu ấy đã giúp con đứng dậy mà.” **^^*

Trên mái nhà, ngọn gió đêm hè ẩm áp mà dịu dàng.

Fany Tiểu quái thú dùng sức lật ngược một tấm gỗ, nhỏ giọng rống lên: “Gruuuuuu, ta muốn ăn tươi người!!”

Sau đó cô bé nhảy vọt sang một tấm ván gỗ khác sau lưng, ngồi xổm xuống giơ hai tay lên trời, nhẹ giọng hét chói tai: “Cứu, mau tới cứu người!”

Giây tiếp theo, cô bé nhảy lên, lùi về phía sau vài bước, lấy đà bay vọt lên, rồi dùng dùng tư thế thiên ngoại phi tiên hạ xuống: “Dừng tay, ta là Siêu nhơn Sịp đồ đây...”

Mái nhà vì chấn động mà rung một cái, dưới lầu có một người tức giận kêu to: “Ai đó?”

Fany Tiểu quái thú lè lưỡi, hai tay chống nạnh nửa ngày không dám động đậy.

Một lát sau, cô bé mới tiếp tục trò chơi của mình.

Cô bé lưỡng lự một chút, rồi mới ngồi trở lại tấm ván gỗ phía sau, ngẩng đầu nhìn sao trời, cô bé giống như nhìn thấy hình bóng ai đó ngay trước mặt.

“Tae Tae, cậu đã đến rồi...”

Fany Tiểu quái thú giống như những tất cả người được Siêu nhơn cứu trên TV, run rẩy lên tiếng.

“Con à, nghe nói con với Sooyoung vừa đi xem phim về?”

“Vâng ạ, con mang cậu ấy đi xem phim mới nhất của Siêu nhơn Sịp đồ.”

“Mama của Sooyoung nói con kể cho con bé về Siêu nhơn cả một tối.”

Fany Tiểu quái thú im lặng.

“Quái thú” mama do dự một lát rồi nhẹ giọng nói:

“Con yêu, mẹ biết con rất thích công việc này, nhưng mà, sau khi tan tầm, con cũng có thể làm chút việc khác chứ. Những thứ thú vị có rất nhiều mà.”

“Vâng, mama.” Fany Tiểu quái thú ngoan ngoãn gật đầu.

Khi “Quái thú” mama vừa đóng cửa phòng, Fany Tiểu quái thú nhẹ nhàng thở ra:

“Nhưng mà, trái tim không biết tan tầm nha.”

13

“Quái thú” mama bị cảm nặng, Fany Tiểu quái thú sắc thuốc cho mama từ sáng sớm, thành ra đi làm muộn.

“Quái thú” mama vô cùng tự trách mình, lo lắng suốt một ngày.

Mãi mới đợi được Fany Tiểu quái thú hết việc về nhà, bà chưa kịp hỏi gì, Fany Tiểu quái thú đã vui vẻ nhào vào lòng bà, còn hô to một tiếng “Mama”, đồng thời đem thứ vừa giấu ở sau lưng ra cho bà xem.

Một bó hoa hồng đỏ như lửa.

“Quái thú” mama thật ngạc nhiên.

Mắt Fany Tiểu quái thú long lanh long lanh,

“Siêu nhơn Tae biết mẹ bị bệnh, chẳng những không cho đạo diễn trừ lương của con, còn cầm hoa bảo con đem về biếu mẹ.”

“Quái thú” mama im lặng nhận hoa hồng, nhẹ nhàng xoa xoa, không cẩn thận bị gai đâm vào tay.

Fany Tiểu quái thú cũng chẳng phát hiện ra, cô bé vẫn còn đang đắm chìm trong hạnh phúc:

“Mama, đây là lần đầu tiên cậu ấy nói với con nhiều câu như thế.”

14

Hai đứa bé trên đường, vì tranh nhau xem đứa nào làm người tốt, đứa nào đóng vai người xấu mà đánh nhau.

Khi thấy Fany Tiểu quái thú mặt đỏ diễn đi qua, ngay lập tức cả hai đứa đều biến thành Siêu nhơn, giờ hai tay làm thành chữ thập, tấn công cô bé.

Fany Tiểu quái thú cũng phối hợp ôm ngực, nhảy giật lùi, đụng phải cây to cái rầm.

Hai đứa bé hớn hờ vừa chạy vừa hoan hô: “Thắng rồi, thắng rồi!”

Fany Tiểu quái thú cười híp mắt vẫy tay, đang muốn bỏ đi thì bỗng nhiên ở phía đối diện, một chiếc xe lao nhanh về phía này, còi xe bấm điên cuồng.

Hai đứa nhỏ bị dọa, ngo ngác đứng giữa đường, không biết tránh đi đâu.

Vào thời khắc ngàn cân treo sợi tóc đó, Fany Tiểu quái thú tiến lên, mỗi tay tóm lấy một đứa lao thẳng vào lề.

Ô tô hốt hoảng dừng lại, lái xe hồn bay phách tán chỉ còn lại một ít, mở cửa sổ mắng to:

“Tụi bây không muốn sống nữa hả, không muốn sống nữa hả...”

Fany Tiểu quái thú đứng dậy đá rầm vào cửa xe ô tô, sau đó lại la lớn diễn giải đạo nghĩa, khiến cho lái xe im bặt, không nói được lời nào nữa.

Lúc này, rất nhiều nhà hàng xóm xúm lại, khuôn mặt mama của hai đứa bé trắng bệch, đón lấy hai đứa từ trong lòng Fany Tiểu quái thú.

Mọi người đều vây quanh Fany Tiểu quái thú, hỏi tên của cô bé.

Fany Tiểu quái thú ngượng ngùng cúi đầu, muốn tìm đường lén trốn đi.

Bỗng nhiên, một đứa bé kêu lên: “Con biết cô ấy tên gì.”

Fany Tiểu quái thú giật mình nhìn bé.

“Cô ấy tên là Siêu nhơn!!” Đứa bé hét to.

Fany Tiểu quái thú cười, cô bé cảm thấy đây là lần đầu tiên khoảng cách giữa cô bé với Siêu nhơn gần nhau đến vậy.

15

Sooyoung với Fany Tiểu quái thú ngồi trên cầu thang ăn kem dâu.

Sooyoung nói: “Diễn viên các cậu có phải đều muốn làm đạo diễn không?”

Lưỡi Fany Tiểu quái thú liếm liếm kem đang chảy xuống vổ, lắc đầu: “Mình muốn làm biên kịch.”

Sooyoung cười hì hì: “Chắc chắn là cậu muốn viết quái thú đánh Siêu nhơn.”

Fany Tiểu quái thú dứt khoát nhét cả cây kem vào miệng, vừa nhai, vừa nhồm nhoàm trả lời:

“Mình muốn viết Siêu nhơn cùng quái thú sống hạnh phúc bên nhau trọn đời.”

16

“Con cuối cùng cũng trở thành một diễn viên rồi.”

Fany Tiểu quái thú kích động ôm lấy cánh tay “Quái thú” mama,

“Đạo diễn nói, họ mới tuyển diễn viên đóng thể mới, vậy nên sau này con không cần bị ném rồi lộn nhào nữa, chỉ cần làm một vài động tác, có khi còn có một cảnh đặc biệt đấy.”

“Thật sao?”

“Quái thú” mama cười tươi như hoa, bà thực sự không muốn nhìn thấy con mình mỗi ngày về nhà trên người đều xanh xanh tím tím.

Vài ngày sau.

“Quái thú” mama phát hiện ra Fany Tiểu quái thú rầu rĩ không vui, nằm gục trên cửa sổ.

“Sao vậy, con yêu?” “Quái thú” mama sờ sờ đầu cô bé.

Fany Tiểu quái thú quay đầu lại cười đầy miễn cưỡng, không nói gì.

“Quái thú” mama cũng không hỏi nhiều, xoay người bước đi.

Fany Tiểu quái thú không nhịn được, kéo tạp dề của mama mình, hỏi:

“Mama, mama nói xem vì sao con thấy người khác với Siêu nhơn Tae ôm nhau rồi đánh nhau, lại khó chịu như vậy?”

17

“Fany, nhà là phải như thế này.” Siêu nhơn Tae cầm lấy một viên gạch, đặt lên tường.

Fany Tiểu quái thú học theo, đặt viên gạch trong tay lên trên viên của Siêu nhơn.

“Đúng rồi, cậu thật thông minh.” Siêu nhơn Tae cười khen ngợi.

Ánh nắng lan tràn khắp nơi, như phủ một lớp bạc lên cây cỏ.

Giữa muôn trùng hoa nở, một căn nhà nhỏ chập rải thành hình dưới tay hai người.

“Fany, trong nhà phải có ba phòng. Chúng ta ở một phòng, mama em ở một phòng...”

“Vâng, thế còn một phòng nữa?”

“Phải để dành cho đạo diễn...”

‘Đạo diễn???!!!’

“Đúng vậy, bởi vì...”

...

“Con à, mau dậy, bị muộn rồi.”

“Quái thú” mama làm bừng tỉnh giấc mơ đẹp của Fany Tiểu quái thú.

Trong lúc đang đánh răng, Fany Tiểu quái thú vẫn còn suy nghĩ:

Sao lại phải để một phòng cho đạo diễn nhỉ?

Lần sau nằm mơ nhất định phải hỏi cho rõ ràng.

19

“Mama, diễn viên đóng thế bỏ việc, không làm nữa rồi.” Fany Tiểu quái thú nói.

“Quái thú” mama nhìn tay con mình, thâm tím, hết sức đau lòng,

“Đạo diễn lại muốn con đi làm đóng thế?”

Fany Tiểu quái thú gật đầu, “Vâng ạ, nhưng mà ngày mai cơ.”

“Vậy vết thương hôm nay sao lại có?”

“Diễn viên đóng thế kia chê đạo diễn trả cho ít tiền quá, chặn ở cổng chửi suốt một ngày, còn viết rất nhiều câu khó nghe dán ở trên cửa.”

“Sau đó?”

“Sau đó con muốn đi đánh tên đang chửi Siêu nhơn Sịp đồ đấy.”

“A? Rồi sao nữa?”

“Rồi sau đó, như vậy đó.... Anh ta còn có ba người anh em nữa mà.”

20

TV đang chiếu chương trình “Nếu tôi là Siêu nhơn.”

“Để tôi giới thiệu cho mọi người một Siêu nhơn đặc biệt nhé,” MC nháy mắt nghịch ngợm bắt đầu đọc bức thư trong tay,

“Tôi đọc cho mọi người nghe một chút: Nếu tôi là Siêu nhơn Sịp đồ, tôi nhìn thấy quái thú sẽ không đi đánh nó ngay, tôi sẽ tâm sự với nó một chút, có lẽ, quái thú là vì muốn chơi trò chơi nên mới nhảy lên mái nhà, có lẽ, nó vì cô đơn nên mới đuổi theo mấy bạn nhỏ, có lẽ, người nó muốn gặp nhất chính là Siêu nhơn...”

“Ha ha ha ha ha,” Người trong trường quay cùng MC cười khanh khách, “Thật là ngốc.”

Chỉ có Fany Tiểu quái thú không cười, cô bé nấp phía sau mọi người, nhìn trộm dáng vẻ của Siêu nhơn.

Nụ cười của Siêu nhơn Tae khiến cô bé có chút bối rối.

Hai ngày sau, “Quái thú” mama nhận được một món đồ chơi Siêu nhơn Sịp đồ to khủng bố do chương trình “Nếu tôi là Siêu nhơn” gửi tới.

Bà lắc đầu thờ dãi: “Con bé này...”

Micro bên đài truyền hình giờ đến trước mặt Siêu nhơn: “Siêu nhơn, nếu cậu chỉ có thể sống thêm ba ngày nữa, cậu sẽ làm gì?”

Câu trả lời của Siêu nhơn Sịp đổ vang vọng:

“Tôi sẽ tiếp tục chiến đấu với đám quái thú làm hại đến mọi người, từng bước từng bước tiêu diệt toàn bộ bọn chúng, đến tận giây phút cuối cùng của cuộc đời tôi.”

Bên dưới phía khán giả vang lên một tràng vỗ tay cùng trầm trồ khen ngợi vang dội.

Micro được đưa về phía khán giả, “Vậy, chào bạn, nếu là bạn thì sao?”

Fany Tiểu quái thú quên hết những thứ đạo diễn đã dạy qua, toàn bộ tâm tư đều đắm chìm trong giả thiết “Siêu nhơn Sịp đổ chỉ có thể sống thêm ba ngày nữa.”

“Tôi, tôi, tôi...” Cô bé “Tôi” cả nửa ngày, khiến MC không còn kiên nhẫn nữa, chuyển sang khán giả khác.

“Tôi muốn làm con quái thú cuối cùng bị cậu ấy đánh chết, vậy thì có thể ở cạnh cậu ấy rồi.” Fany Tiểu quái thú cúi đầu lẩm bẩm.

“Nhưng mà còn mama, mama phải làm sao bây giờ?” Nụ cười hiền từ của mama hiện ra trước mắt.

Trong lòng Fany Tiểu quái thú thực sự rất khổ sở.

Mắt cô bé dần dần lệ, sương mờ giăng trong mắt, mờ mịt nhìn về phía Siêu nhơn đang nhận sự cổ vũ của mọi người trên sân khấu, thì thầm: “Xin lỗi, xin lỗi.”

Phim trường.

Một đám diễn viên phụ không thể phụ hơn nữa tụ tập bên một cái bà gỗ cùng ăn cơm.

Fany Tiểu quái thú mang theo một vài cái bánh bao, bánh bao của “Quái thú” mama, vỏ thì mỏng, nhân lại nhiều, cả đám nhìn mà thèm thuồng.

Đám diễn viên phụ mỗi người bốc một cái, đang định nhai, Siêu nhơn Tae bỗng dừng đi tới.

Đại minh tinh thì luôn được chào đón nồng nhiệt, đám diễn viên phụ đứng lên chào hỏi:

“Taeyeon, ăn chưa ạ?”

Siêu nhơn Tae không chút để ý gạt đầu, chợt nhìn thấy bánh bao, mắt sáng lên:

“Ồ, nhân gì vậy?”

“Nhân thảo dược, cậu ăn thử chút không?”

Sau khi nói xong, người nọ nhìn nửa cái bánh bao trong tay mình, cảm thấy không ổn lắm.

Siêu nhơn Tae quả thật là muốn ăn thử, quét mắt nhìn một vòng, cũng chỉ có cái bánh bao trong tay Fany Tiểu quái thú là còn nguyên vẹn, vì vậy cô không khách khí đưa tay ra.

Fany Tiểu quái thú bị dọa sợ, gần như là run lấy bầy đưa bánh bao cho người ấy.

Siêu nhơn Tae nhận được bánh bao, vừa nhai vừa cảm thấy thỏa mãn bước đi, để lại Fany Tiểu quái thú còn đang nhìn bàn tay trái đầy mỡ bóng loáng của mình, đứng ngốc nửa ngày.

“Quái thú” mama đưa hộp cơm cho Fany Tiểu quái thú, đồng thời thở dài: “Bánh bao nhân thảo dược.”

Fany Tiểu quái thú nhận lấy rồi dè dặt nhìn sắc mặt của bà, cười làm hòa:

“Mama, hôm nay con về sớm gói bánh với mama.”

“Quái thú” mama thở dài càng sâu hơn, không làm sao được hỏi:

“Ngày nào con cũng ăn, không chán sao?”

Fany Tiểu quái thú kiên định lắc đầu: “Không chán.”

Siêu nhơn Tae bị đủ loại bánh bao mê hoặc, thành ra có thói quen cứ mỗi trưa lại đi tản bộ một vòng ở góc các diễn viên phụ ăn trưa.

Không bao lâu sau, mỹ danh Siêu nhơn Sị đồ thích ăn bánh bao được truyền ra ngoài.

Vì thế, hoa hồng đặt trước cửa phòng hóa trang biến thành tầng tầng lớp lớp những chiếc bánh bao nhỏ nhỏ xinh xinh, còn có người đẹp đóng giả làm bánh bao.

24

Năm chiếc bánh bao tròn tròn như viên ngọc, trong đó có một cái đang ở trong miệng Siêu nhơn Tae.

Fany Tiểu quái thú ở bên cạnh, đôi mắt chờ mong, trong lòng có chút ghen tỵ với cái bánh bao, có thể được Siêu nhơn đối xử chân thành như thế.

Siêu nhơn Tae nhai rồi lại nhai, không để ý hỏi Fany Tiểu quái thú: “Cậu thật sự không ăn à?”

Fany Tiểu quái thú lắc đầu, thật sự, ngoài Siêu nhơn Sị đồ, tất cả mọi người đều ăn đến ngán rồi.

“Không biết tại sao, bánh bao cậu mang đến luôn có một loại hương vị đặc biệt.”

Nuốt ực một cái, Siêu nhơn Tae lại cầm một cái khác lên, “Mama cậu làm à?”

“Không... là mình làm.”

Siêu nhơn Tae nheo mắt nhìn.

“Thật mà,” Fany Tiểu quái thú giơ móng tay còn dính thịt ra,

“Mình học đánh bột, nhào vỏ bánh, còn trộn nhân, rất nhiều loại nhân.”

“Cậu thật ngốc.” Siêu nhơn Tae cười haha,

“Sau này cửa hàng bánh bao Fany Tiểu quái thú khai trương, tôi đi cắt băng khánh thành, miễn phí.”

Fany Tiểu quái thú há hốc mồm, trong lòng vẫn còn một câu chưa nói ra:

“Mình chỉ muốn hấp bánh bao cho một mình cậu thôi.”

25

Một vài đứa trẻ chụm đầu vào nhóm thảo luận: Nếu như mình có năng lượng lớn như quái thú trên TV, thì muốn làm gì.

“Tớ muốn san bằng trường học, như thế sẽ không bao giờ phải làm bài tập nữa.”

“Tớ muốn lên đỉnh Empire Building, đánh máy bay giống lực sĩ Vajra.”

“Tớ muốn du hành đến công viên kỉ Jura, so tài với khủng long bạo chúa.”

“Tớ muốn ăn hết những đứa nào từng bắt nạt tớ.”

Đến lượt Fany Tiểu quái thú, cô bé lẩm bẩm:

“Chờ mấy cậu làm xong hết rồi, tôi ở lại đợi Siêu nhơn.”

Phòng khám nha khoa.

Fany Tiểu quái thú nằm ngửa trên ghế trị liệu, run từ ngón tay run đến đầu ngón chân, sống chết không chịu mở miệng ra.

Nha sĩ không làm sao được, đành phải gọi “Quái thú” mama ở ngoài cửa vào.

“Quái thú” mama vững vàng tiến lên, hai tay đặt trên vai Fany Tiểu quái thú, ghé vào tai cô bé nhẹ giọng:

“Con yêu, con thử nghĩ xem, nếu Siêu nhơn ở đây, cậu ấy sẽ làm như thế nào?”

Fany Tiểu quái thú tựa như được tiêm thuốc an thần, lập tức há to miệng.

Đúng lúc này, cửa phòng khám lại “Binh!” một cái bị đập mở.

Một cái bóng màu trắng như gió lướt ra cửa, khiến một đồng người trong ngoài đều tròn tròn mắt, há hốc mồm.

Một lúc lâu sau, nha sĩ bên ngoài phòng hỏi y tá đứng bên trong: “Ai đó?”

Y tá cười khúc khích:

“Là Siêu nhơn Sịp đỏ. Cái kim nhỏ răng vừa mới được đưa ra là cô ấy liền chạy mất.”

Siêu nhơn với đạo diễn đi dạo trong vườn hoa của phim trường.

“Tôi nghĩ có lẽ vẫn nên đổi một diễn viên đóng thế khác.”

“Tại sao lại nói đến việc này?” Siêu nhơn Tae rất không hài lòng.

“Tôi biết cô bé ấy thật thà chịu khó, nhưng cô nhìn xem, cô bé ấy còn cao hơn cô nữa, cô sắp không xách nổi nữa rồi, nếu còn tiếp tục như thế này, dù có thêm hiệu ứng đặc biệt cũng không che đậy được.”

Siêu nhơn Tae trầm mặc.

Đúng lúc này, Fany Tiểu quái thú cầm que kem dâu từ phía đối diện đi tới. Thấy hai người, cũng không biết nên tránh hay nên chào hỏi.

Khi cô bé đang còn ngốc ra, Siêu nhơn Tae đầy một bụng tức giận đi tới, cướp mất que kem trong tay cô bé, ném vào bụi cỏ.

“Còn ăn, sao nói rồi mà cậu vẫn không chịu nghe hả, thích làm gì thì làm là sao.”

Ngay cả đạo diễn cũng không ngờ Siêu nhơn sẽ làm như vậy, vội vàng ngăn lại, nháy mắt ý bảo Fany Tiểu quái thú đi nhanh: “Đúng, đúng, đúng, sau này ít ăn mấy thứ đồ ngọt này đi.”

Fany Tiểu quái thú chưa kịp phản ứng, đã bị dọa sợ, chạy trốn chết.

Đạo diễn khuyên nhủ Siêu nhơn:

“Cô cũng không cần tức giận như vậy, cô bé ấy vẫn là một đứa nhỏ mà...”

Siêu nhơn Tae nghĩ thầm:

Khi tôi mới làm diễn viên, cũng chỉ là một đứa bé, vì phải mặc thứ quần áo bó sát màu bạc này, một chút đồ ngọt cũng không dám ăn. Nghĩ đi nghĩ lại, không khỏi thấy có chút tủi thân.

Ngày hôm sau, ở cửa phim trường.

Siêu nhơn Tae đi ngang qua cửa hàng đồ ăn vặt, nhìn hàng người vui vẻ đứng xếp hàng trước máy kem, nhìn không được mà dừng lại.

Sau đó, Siêu nhơn cảm nhận được bản thân mình thực quá vô vị, xoay người định bỏ đi, thì va phải Fany Tiểu quái thú đang đứng ngay phía sau.

Siêu nhơn Tae trừng mắt.

Fany Tiểu quái thú sợ đến mức nói lắp luôn:

“Mình, Mình chỉ nhìn thôi, thật sự, Mình không mua đâu.”

Siêu nhơn Tae thờ dài, không để ý đến ánh mắt kinh ngạc của người khác, chen vào mua hai hai que kem dâu.

Nhét một cái cho Fany Tiểu quái thú: “Ăn đi.”

Tự cô ấy cũng liếm liếm cái còn lại, thật là ngọt, thật là ngon nha.

28

Người đại diện khó xử hỏi Siêu nhơn Tae:

“Có một quảng cáo kem đánh răng, cát xê không thấp, nhận không?”

Siêu nhơn Tae đang trang điểm, soi gương một lúc lâu, rồi trả lời:

“Nhận, làm gì mà không nhận. Anh gọi Fany Tiểu quái thú tới đây.”

Một tháng sau, trên TV chiếu một đoạn quảng cáo.

Fany Tiểu quái thú khoác một bộ giáp đen cứng rắn, điên cuồng gào thét ở khu trung tâm thành phố, vùng tay, nhà nhà đổ rạp, nhấc chân, đám xe cộ đều thành phi thuyền vũ trụ.

Trong khói lửa mịt mù, Siêu nhơn Sịp đồ chậm rãi đi bộ từ phía cuối khu phố đi lên, y mặc trang phục màu bạc lấp lánh, hai tay nắm chặt một tuýp kem đánh răng cỡ lớn.

Kem đánh răng hiệu “Đã trắng lại còn sáng”.

Siêu nhơn Tae dùng hai tay bóp một cái, kem đánh răng phun đầy trời, nơi nơi đều biến thành màu trắng sáng long lanh, ngay cả con đường nhựa lớn cũng biến thành trắng như tuyết.

Thế là, Fany Tiểu quái thú bị thua, muốn phi thân qua đó lại bị trượt ngã chổng vó.

Kem đánh răng trong tay Siêu nhơn lại phun lên người cô bé.

Kỳ tích xuất hiện.

Fany Tiểu quái thú đứng lên, sau khi rũ sạch kem đánh răng trên người xuống, bộ giáp màu đen trên người cũng biến thành màu bạc, mà bản thân Fany Tiểu quái thú cũng thấy hiền lành hơn, chấp chững chạy đến bên cạnh Siêu nhơn, dùng đầu lưỡi liếm liếm tay của Siêu nhơn.

Trong màn hình, dưới ánh trời chiều, Siêu nhơn Síp đỏ cùng Fany Tiểu quái thú, hai hình bóng màu bạc kề vai nhau đi khuất về phía xa.

Fany Tiểu quái thú quay đầu lại cười, hàm răng trắng lại còn lấp lánh như sao.

Câu thoại trên quảng cáo: Kem đánh răng “Đã trắng lại còn sáng”, không những làm răng trắng sáng, còn có thể tẩy rửa tâm hồn.

29

Quảng cáo kem đánh răng vừa ra, rất nhiều người có ấn tượng sâu sắc với tiểu quái thú có nụ cười tươi rói cùng hàm răng trắng như tuyết kia, nó đã thành công ngoài dự đoán của tất cả mọi người.

Sau vài lần chấp nhận lời mời của các đài truyền hình, Siêu nhơn Tae bắt đầu bảo người đại diện của mình đi theo cô bé, bởi vì cô bé quả thật là rất thành thực, rất dễ bị người ta lừa dối.

Một ngày nọ, Fany Tiểu quái thú đang tham gia một chương trình giải trí trên đài A.

MC cười híp mắt cầm một đồng hình mẫu, nói rằng để Fany Tiểu quái thú lắp ráp thành ý trung nhân cho bản thân.

Gã giơ lên hình vài người, hỏi: “Nhìn dáng người, cô thích kiểu nào?”

Fany Tiểu quái thú nhìn nửa ngày, chọn dáng lùn lùn ốm ốm.

MC khen ngợi, “Ái chà, là một mỹ nam nhỏ con đáng yêu nha.”

Sau đó lấy ra một vài hình khuôn mặt,

“Vậy còn hình dáng mặt, mặt quả trứng, hay mặt trái xoan?”

Fany Tiểu quái thú chọn mặt hột đậu.

MC khích lệ: “Rất có cá tính.”

Gã ghép mặt với thân người, tiếp tục hỏi: “Vậy mũi thì sao?”

Fany Tiểu quái thú cầm đồng hình mũi so đi so lại, cuối cùng chọn loại cao cao, nhỏ nhắn.

MC tán thưởng: “Cool quá!”

Gã đang muốn đào bẫy sâu thêm chút nữa, thì người đại diện của Siêu nhơn nhảy lên sân khấu, cắt ngang việc thu chương trình.

Trong lúc người đại diện cùng MC đang đấu khẩu, Fany Tiểu quái thú tiếp tục chọn miệng cho hình người mẫu kia.

Sau một phen cãi cọ, MC thỏa hiệp, gã vứt đồng ảnh người kia sang một bên, bắt đầu làm mấy trò vui vui vô vị với Fany Tiểu quái thú.

Chương trình chấm dứt, MC về mặt mờ ám đưa hình người cho Fany Tiểu quái thú.

Fany Tiểu quái thú cầm hình người, vừa ra đến cổng đài, người đại diện không nén được giận nữa mắng cô bé: “Cô có đầu óc hay không vậy, để người ta bới móc ra hết.”

Fany Tiểu quái thú khó hiểu nhìn y.

Người đại diện thờ dài, cướp tấm hình trong tay cô bé.

À, thì ra là Siêu nhơn.

Giọng hát của Siêu nhơn Síp đỏ rất đặc biệt.

Khi cô ý ở trong phòng tắm cất giọng ca vàng, thì chó chó, mèo mèo rồi cả dế dế mèo mèo cũng đều im lặng, không ai dám cướp đi nổi bật của hẳn.

Năm mới, công ty điện ảnh tổ chức tiệc karaoke ở khách sạn X xa hoa bậc nhất. Nhưng người tham gia bữa tiệc ngoài chuẩn bị lễ phục đẹp đẽ, còn có cả một bộ máy trợ thính.

Siêu nhơn Tae lại rất khách khí, mỗi lần đưa micro đến trước mặt, cô luôn khiêm tốn:

“Tôi hát không hay, mọi người cứ hát trước, mọi người cứ hát trước.”

Nhưng làm đại minh tinh, nhiệm vụ thực hiện tiết mục áp chót là không thể tránh, hơn nữa, hơn nữa ca khúc áp chót lại phải nhiều.

Trong lúc Siêu nhơn Síp đỏ chính thức thể hiện công phu của mình, tất cả mọi người đều lặng lẽ lấy máy trợ thính ra, đeo vào tai, ngoài Fany Tiểu quái thú lần đầu tiên tham dự.

Mỗi bài Siêu nhơn hát đều nhận được một màn vỗ tay cùng tán thưởng đến rầm trời.

Siêu nhơn liên tục cúi đầu cảm ơn, đến khi nhìn thấy Fany Tiểu quái thú hai mắt gần như là rưng rưng lệ, cô mới mỉm cười đưa tay ra, dịu dàng hỏi:

“Cậu thực sự là thích đến như vậy sao?”

Trong tiếng nhạc vang vọng, Fany Tiểu quái thú nghẹn ngào gật đầu, nói:

“Lần đầu tiên mình nghe được giọng hát hay như vậy... Có điều...”

“Hửm? Thế nào?” Siêu nhơn nghe không hiểu.

“Giọng ca của cậu còn kém mình một chút”

Đùa thôi

31

Đạo diễn nói: “Bây giờ không còn thịnh hành kiểu anh hùng vô địch, càn quét thiên hạ nữa rồi, chúng ta phải xây dựng một hình tượng Siêu nhơn sống động hơn.”

Sống động thế nào ư, chính là ban đầu Siêu nhơn bị quái thú đánh, sau đó mới đánh lại quái thú.

Ngoài Siêu nhơn Tae có chút bất mãn trong lòng, thì hầu như mọi người không ai có ý kiến gì.

Nhưng đến khi quay, vấn đề mới thực sự xuất hiện.

Fany Tiểu quái thú đối diện với Siêu nhơn Tae, dù có nói thế nào đi chăng nữa cũng quyết không ra tay.

Đạo diễn bắt đầu là ra lệnh:

“Đánh đi, vung tay ra, dùng sức, đâm mạnh vào mắt, chết tiết, cô ăn chưa no hay là làm sao thế hả?”

Sau đó là khuyên nhủ:

“Cô thử nghĩ lại coi, lúc đầu Siêu nhơn đánh cậu như thế nào, y nắm đuôi cô rồi nện cô xuống đất, bây giờ cô cũng nên nện lại cô ý!”

Cuối cùng là uy hiếp: “Cô làm gì mà như đập ruồi thế hả, tôi thay người bây giờ.”

Fany Tiểu quái thú luôn luôn chuyên nghiệp lúc này lại không thể đạt được yêu cầu mà đạo diễn đề ra, thế là, thật sự thay người.

Fany Tiểu quái thú ngồi ở một góc của phim trường, yên lặng nhìn Siêu nhơn Tae bị đánh. Nghỉ giữa giờ quay, Siêu nhơn Tae mang theo một bên mắt đen sì hàng thật giá thật ngồi xuống bên cạnh cô bé.

Hai người không nói gì, chỉ im lặng nhìn sàn nhà trước mặt mình.

Một lúc lâu sau, Siêu nhơn Tae mới phun ra một câu,

“Bị tóm đuôi rất đau đúng không?”

Fany Tiểu quái thú gật gật đầu.

“Xin lỗi.”

Fany Tiểu quái thú lại lắc đầu.

“Siêu nhơn, đến giờ rồi.” Đạo diễn ở phía xa vẫy vẫy.

Siêu nhơn Tae đứng lên, khẽ ôm lấy vai Fany Tiểu quái thú, nói:

“Cảm ơn.”

Fany Tiểu quái thú sững sốt, muốn nói gì đó, cuối cùng chỉ nhìn bóng Siêu nhơn Tae mà ghen lời.

32

Bởi vì bộ phim mới của Siêu nhơn Sịp đồ không được đặt khách cho lắm, vậy nên tiệc mừng của công ty của chỉ tổ chức qua loa loa.

Siêu nhơn Tae bị rót cho đầy một bụng sâm banh, thấy đầu có chút choáng váng, liền tranh thủ lúc mọi người không để ý, lén ra ngoài bằng cửa sau của phòng tiệc.

Cuối hạ đầu thu, trong vườn hoa là đủ loại văn hương ngọc (hoa huệ), tỏa ra hương thơm ngọt ngọt làm say lòng người.

Siêu nhơn tìm một thềm đá đèn chiếu không tới ngòi xuống, hưởng thụ sự an bình trong đêm.

Cô cũng chỉ hưởng thụ được trong chốc lát.

Một bóng người men theo con đường nhỏ trong vườn hoa, lén lén lút lút. Siêu nhơn Tae dịch người vào sâu trong bóng tối, cẩn thận nhìn, mới phát hiện ra bóng người kia là Fany Tiểu quái thú.

Fany Tiểu quái thú đi thẳng đến chỗ mà Siêu nhơn đang nấp, chạy gần đến nơi, mới bị cặp mắt sáng ngời của Siêu nhơn dọa, kêu “A” lên một tiếng, suýt chút nữa ném luôn cái đĩa đang cầm trong tay.

Siêu nhơn Tae nhìn cười, hỏi: “Cầm gì đó?”

Fany Tiểu quái thú ấp úng: “Kem dâu.”

Siêu nhơn Tae lại càng vui vẻ, vỗ vỗ thêm đá bên cạnh,

“Ngồi xuống đây ăn.”

Fany Tiểu quái thú tí tỉ mỉ mỉ nhìn một lát, thấy Siêu nhơn thật sự không tức giận, mới vui sướng ngồi xuống cạnh cô ý.

Lấy thìa ăn một miếng, mới nhớ ra: “Cậu ăn không?”

Siêu nhơn Tae sờ sờ đầu cô bé: “Mình không ăn, cậu ăn đi.”

Fany Tiểu quái thú im lặng ăn kem.

Siêu nhơn ngồi gần người một lát, đột nhiên hỏi:

“Nếu một ngày không làm diễn viên nữa, cậu sẽ làm cái gì?”

Fany Tiểu quái thú nghĩ ngẫm, trả lời:

“Mình không biết, có lẽ, thực sự mở một cửa hàng bánh bao?”

Siêu nhơn mỉm cười.

Lại một lúc lâu sau, cô hỏi tiếp:

“Nếu mình cũng không làm diễn viên nữa, đến phụ giúp ở cửa hàng bánh bao của cậu có được không?”

“Được.” Fany Tiểu quái thú gật đầu.

“Nhưng mà mình cái gì cũng không biết làm mà.” Siêu nhơn Tae ái ngại nói.

“Mình phụ trách làm, cậu phụ trách ăn là được rồi.”

Fany Tiểu quái thú không chút do dự trả lời luôn.

Thế là, trong tiếng kêu râm ran của đế mền, hai người họ có được một ước định.

Ngày nọ tháng nọ, báo chí giật tít to đùng

"Kim Taeyeon giải nghệ - Siêu Nhân Síp Đỏ chính thức có hồi kết."

Cả nước xôn xao.

Năm đó Taeyeon rời bỏ làng giải trí, giống như một quả bom hạng nặng, oanh tạc làm cả giới showbiz như nổ tung. Lúc ấy rumour nổi lên bốn phía, mọi người đều bàn tán xôn xao nhưng chẳng ai có thể đoán được lý do là gì.

Chỉ biết là ở một nơi thanh bình nào đó, có một quán ăn nhỏ được dựng nên.

Tên của quán là "Bánh bao tiểu quái thú – Siêu Nhân Síp đỏ không thể chối từ."

Cửa hàng bánh bao không lớn, nhưng rất sạch sẽ. Mọi thứ từ trong ra ngoài đều được tô điểm bằng một màu hồng.

Chủ quán là một bác gái trung niên, vô cùng hòa nhã, chỉ cần bạn không ăn bánh bao quyết tiền, trên cơ bản sẽ không bao giờ nghe thấy bác ấy nói đến từ "không".

Bếp trưởng hấp bánh bao thì dễ thương, xinh xắn, hiền lành chịu khó, tất nhiên là kỹ thuật làm bánh cũng không tồi chút nào, bánh bao được hấp ra, cái nào cũng trắng trắng mập mập, nhân bánh đầy đặn đều nhau như đúc.

Còn lại là người chạy bàn với gương mặt baby, thân hình nhỏ nhắn, lại trắng bóc như cục bột. Tuy không cao to nhưng năng suất làm việc của người này cực kì khủng khiếp nha. Kĩ năng ăn bánh bao lại còn rất siêu phàm, nhất là bánh bao của cô chủ nhỏ.

Ừm.. Đúng rồi.. vì ngon nhất vẫn là bánh bao đặc biệt của cô chủ nhỏ.

End.

"Tae Tae a~... Cậu có thể dừng ngày nào cũng đòi ăn bánh bao được không?"

"Không.. Sáng trưa chiều tối đều muốn ăn thật nhiều nha~"

"Fany a~... Cậu có thể dừng lúc nào cũng mua sịp đồ cho mình được không?"

"Không.. mỗi ngày mình đều muốn thấy cậu mặc sịp đồ.^^."

·
·
·

"Tae Tae a~..."

"Hửm..?"

"Thật ra..."

"Mình cũng muốn ăn thử bánh bao của cậu.."

"..."

"..."

"Vậy tối nay cậu làm siêu nhơn sịp đồ, mình làm bánh bao tiều quái thú, diễn một màn thật hay..
Ừ kí?"

"Còn ta sẽ làm đạo diễn... Ừ KÍ?"

"... " ... "

Mama ??

Á.. á.. á.. á.. á..

End.